

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

Róm. 8:31

A TISZÁNTÚLI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE

Felelős szerkesztő és kiadó:
D. Dr. RÉVÉSZ IMRE

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: DEBRECEN, KÁLVIN-TÉR 17. SZÁM. (PÜSPÖKI HIVATAL)

Megjelenik havonként kétszer, 1-én és 15-én
Előfizetési ára évi 20 forint

A KIS ÉNEKESKÖNYV ÉS A GYERMEK

A Kis Énekeskönyv 72 ének tartalmaz az énektanítási tantervben kijelölt, gyermekeknek szánt énekek közül. Csurgón az általános iskola V—VIII. osztályaiba járó leányok önként kérték ezeknek az énekeknek a megtanulását és már egy hónapja egyre növekvő buzgalommal és szeretettel „pótolják” az alsó osztályok rendelkezésre álló anyagát.

A gyermekek ambícióján kívül a tanterv szakszerű gondoskodása is biztosítja a munka sikerét s talán nem lesz érdektelen, ha a szerzett tapasztalatok alapján kicsit részletezem, mit ajándékozott a tanterv és a Kis Énekeskönyv együtt a gyermekeknek.

1. A dallamok *hangterjedelme* alkalmazkodik a gyermek teljesítőképességéhez minden osztályban. A nagyobbaknak még külön gyönyörűség, hogy milyen kifejező muzsika nevelődött 5—6—7 hang fegyelmén, és milyen belső feszültség teszi nagyszerűvé a legegyszerűbb dallamot is. Ezeket a mértéktartó, szívhezszóló dallamokat könnyebben és szebben éneklük.

2. Ha a hangterjedelem óvatosságra int is, az *énekek sajátos ritmusa* annál nagyobb változatosságot nyújt. A „ritmikus”, vagyis lejegyzés szerinti pontos éneklés nem külön feladat, együtt halad a szöveg a dallam megtanításával. Csak mindig pontosan hallja a gyermek! A megrogzítás pedig könnyebben megy a kottát szívesen bújó felsősnél a kívülről való énekeléssel. Dallam, ritmus és szöveg csodálatos harmóniája teszi elmélyedővé, méltóságossá, lendületessé kicsik-nagyok „tananyagát” egyaránt. *A gyermekek itt sokszor teherbíróbbak, mint a kiegyenlített éneklésben nevelődött felnőttek.*

A ritmus nemcsak szorosan hozzátartozik minden melódia jellegéhez, hanem kedves, finom és következetes nevelő is. Figyelmességre, pontos, finom éneklésre szoktat. Nincs is szükség külön, az ének szellemétől távol álló fegyelmezésre. Meggondolandó, hogy *a kevés beszéd és sok ének mennyire mozgalmassá és céltudatosá teszi az órát.* Az éneklést csak az énekekhez fűződő rövid magyarázatok szakítják meg és a teljes szöveg bemutatása.

3. A dallamok mértéktartása, a ritmus belső összefogó ereje talán meghozhatják a modorosságoktól megtisztult, nívósabb gyülekezeti éneklést is. Amit már jól tudnak, nem „kántorral” kezdik, hanem adott hangra. Így kezdettől énekel mindenki, s a kántoroknak sem kell nagyot kiáltani.

4. A speciális zenei előnyökön kívül még két nagy ajándékot kapnak a gyermekek. A különböző korszakokból és népektől származó, igazán *szent* énekek világgossá teszik a gyermek előtt, hogy mindenkor és mindenütt megadta Isten a kegyelmet, hogy a legközvetlenebb módon, a muzsika nyelvén szálljon le az ember a keresztyén élet mélységeibe. Minden magyarázatnál

ékesebben beszél a hálaadásról pl. a „Nagy hálát adjunk” megragadó lendülete, őszintébben és komolyabban vezet be az igazi bűnbánatba a „Bűnösök hozzád kiáltunk” szemérmes lírája. Nem gondoljuk, hogy sok lenne ez a gyermeknek. Magyarázatni sok, de átélni nem lehetetlen. Megható, hogy *a gyermek komolyságát mennyire tiszteletben tartja és milyen szerető gondossággal táplálja a tanterv már az első osztályban is.* Csupa kis remekmű!

Az énektanítási órákon én is *tanultam* és meggyőződtem sok nagy igazságról: a gyermekek a nekik való anyagot könnyen és szívesen befogadják. (Egy órán két-három új ének is képesek megtanulni.) Nagyszerűen alkalmazkodnak a sokféle hangnem és változatos ritmus zenei követelményeire. Tiszteletben tartják a lejegyzést. Komolyabbak, mint gondoltam volna. Mi bizonyítja mindezt? Az énekekben megnyilvánuló fegyelmezettség, komolyság, egyszerűség és őszinte átélés.

Talán nem túlzás, ha megjegyzem, hogy igen sok helyen a gyermekek kedves, elragadó buzgalma képes lesz az esetleg aggályoskodó felnőtteket tanítani és vezetni a legegyszerűbb eszközzel, a szép énekkel.

Egy csurgói tanító.

Az az egyházi énektanítás, amely a csurgói állami általános iskolai református leány növendékek önkéntes jelentkezésére indult meg, csak a cikkíró szaktanítónó szintén önkéntes, lelkes és igen szakavatott munkájával mutathatta meg már eddig is a maga első, igen ígéretes gyümölcseit.

A jó, és zenei formájában, valamint szövegének tartalmában is kifogástalanul készült énekeskönyv anyaga, valamint a pedagógiai szempontokra ügyelni törekvő tanterv sem tehet önmagában csodát: Lélekkel és értelemmel (I. Kor. 14—15) énekelni csak akkor lehet, ha vannak vezetők, akik tudják, hogy mit és hogyan kell csinálni, és azt szívből, odaadóan csinálják.

Nem lehet eléggé hangsúlyozni a cikknek azt a két megállapítását, amelyek a gyermek helyes vezetés és tanítás esetén mutatkozó nagyobb teherbírásiáról, valamint a kevés beszéd és sok ének jelentőségéről szólnak. Ezeket különösen meg kell szívelelni az énektanítással foglalkozóknak. Ahol maga a vallásoktató zeneileg nem képzett, ott feltétlenül gondoskodni kell ennek a hiánynak a kiegyenlítéséről a helyi viszonyoknak és lehetőségeknek megfelelő formában. Általában kívánatos, hogy ahol az alkalmas énektanító rendelkezésre áll és munkáját szívvel-lélekkel és értelemmel végzi, az énektanításra külön órákat iktassunk be. Ennél hálásabb többletmunkára, vagy munkamegosztásra sehol másutt nincs alkalom. Még az is megoldás, ha ott, ahol egy-egy osztály, vagy csoport hetenként kétszer jöhet össze

vallásórára, az egyik heti rendes óra tétessék énektanítási órává. A jól megtanult és szívesen énekelt ének mélyebben bevésődik és maradandóbb lesz, mint bármi más.

Végül: a gyermekek kell, hogy váljanak fokozatosan a felnőttek tanítóivá. Így volt ez a reformáció kezdeti szakaszában is mindenütt. Így válik, így kell válnék mindennapos valósággá a Krisztus gyülekezetének életében a nyolcadik zsoltárból való ige (Máté 21: 15—16).

Mindezek a kérdések fokozottan időszerűvé válnak a teljes gyülekezeti énekeskönyv immár belátható időn belül várható megjelenésével, amikor a Kis Énekeskönyvnek már el kell végezni az ugartörés munkáját. Hogy ez mennyire sikerül, az az énektanítókon fordul meg elsősorban. Hogy igen szép eredménnyel biztatja az odaadó és hozzáértő munkát, azt a fenti kitűnő kis írás világosan megmutatja.

Csomasz Tóth Kálmán.

Az új próbaénekeskönyv teljes anyaga

Az új próbaénekeskönyv anyagának legalább is az énekek sorszáma és kezdősorai szerint való megismeretése immár nagyon is időszerű feladattá érlelődött. Nemesak a széles körökben megnyilvánuló érdeklődés, hanem különösen az immár megjelent új általános iskolai vallás- és énektanítási tanterv is szükségessé teszi ezt. Ezért adjuk közre mostantól folytatódólagosan az egész énekeskönyv tartalomjegyzék-szerű anyagát.

Hadd utaljunk arra, hogy az énekeskönyv anyaga három fő csoportra tagolódik: I. Zsoltárok, II. Fohászok, III. Hitvalló Dicséreték és Lelki Énekek.

I. A zsoltárok 1—150. (arab) folyószámmal, a ritmikus éneklés követelményeihez igazodni igyekvő kismértékű szövegmódosítással, mind a 124 eredeti dallammal, 1056 versszakban, ami 369-cel kevesebb a teljes eredetinel (1425 vers) és 413-mal több az 1921. évinél, amelyben a dallamok száma 91, a versszakoké 643 volt. A zsoltárok után a többi énekek sorszámozása 151-gyel folytatódik.

II. A fohászok csoportjában a kezdő, igehirdetés előtti és záróénekeket találhatjuk. Egy részük többversszakos, mint a régiben is.

III. A harmadik nagy csoporton belül a hitvalló énekek a Heidelbergi Kátának megfelelő külön tárgycsoportokra tagolódnak. Az évszakokra szóló énekeket, a halottiakat és ünnepieket is a megfelelő kérdéscsoportokba osztottuk be, amiket itt most nem részletezünk. A reggeli és esti énekeket az imádkozásról szólók s egyben az énekeskönyv végén helyeztük el.

A magyar Himnusz az énekek után, sorszám nélkül külön áll.

Azoknak az énekeknek, amelyek után számjegy nem áll, saját dallamuk van; más énekeknel a szövegsor utáni számjegy azt az éneket jelzi, amelyiknek a dallamára megy az így jelzett ének.

Az énekek kezdősora sorszám szerint.

I. Zsoltárok.

1—150-ig találhatók a zsoltárok, a már fent jelzett formában.

II. Fohászok.

151. Uram Isten, siess.

152. Szent Isten, noha néked.

153. Ó, mely boldog ember az. 152.

154. Úr Jézus, mely igen drága. 370.

155. Ó Úr Isten, légy közöttünk. 84.

156. Úr Isten, mi sok szükségét. 25.

157. Könnyörülj rajtunk Úr Isten.

158. Ha te meg nem tartasz.

159. Atya, Fiú, Szentlélek, teljes Szentháromság.

160. Minden teremtetett állatok.

161. Siess keresztyén.

162. Ím békültünk.

163. Örvendj mi szívünk.

164. Kegyes Jézus, itt vagyunk.

165. Itt van Isten közöttünk.

166. Urunk Jézus, fordulj hozzánk.

167. Jöjj, mondjunk hálasztót.

168. Ó Atya Isten, irgalmas nagy Úr.

169. Úr Isten téged. 81.

170. Jövel, ó áldott Szentlélek. 210.

171. Megáll az Istennek ígéje.

172. Szűkölködünk nagy mértékben.

173. Nem vagyunk mi magunkéi. 42.

174. Atya, Fiú, Szentlélek, készíts.

175. Gyűjtsünk oly kincset, melyet.

176. Szent, szent, szent a seregeknek Ura.

177. Urunk, irgalmazz nekünk.

178. Dicsőség az Atyának.

179. A bűnből hozzád sietek. 166.

180. A töredelmes szívet. 341.

181. Jer áldott vendég, várunk téged. 39.

182. Karácsony ünnepében. 152.

183. Istennek Báránya.

184. Krisztus, ártatlan Bárány.

185. Krisztus feltámadott.

186. E husvét ünnepében — dicsérjük. 152.

187. E husvét ünnepében — örvendjünk. 152.

188. E pünkösd ünnepében — dicsérjük. 152.

189. E pünkösd ünnepében — zeng. 152.

190. Ez esztendőt megáldjad. 152.

191. Ez esztendőt áldással. 152.

192. Adj békességet Úr Isten.

193. Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme. 286.

194. Tartsd meg e gyülekezetnek. 68.

195. Áldjuk Istent végével.

196. Mondjatok dicséretet.

197. Hálaadásunkban rólad emlékezünk. 380.

198. Ti keresztyének, dicsérjétek Istent. 394.

199. Adjunk hálákat az Atya Istennek. 315.

200. Ó maradj kegyelmeddel.

III. Hitvalló dicséreték és lelki énekek.

201. Uram, kegyes indulatomban. 65.

202. Fő boldogságom tartom én. 119.

203. Mennybéli Úr Isten, hallgass meg engemet. 260.

204. Boldogok, akik lelki szegények. 212.

205. Ne szállj perbe én velem.

206. Én Istenem, sok nagy bűnöm.

207. Seregeknek hatalmas nagy.

208. Uram, bűneink soksága. 38.

209. Tökéletes volt minden.

210. Ó áldandó Szentháromság.

211. Meghagytad nekünk, Úr Isten. 6.

212. Én nem perlek és nem merlek. 206.

213. Mindenható Úr Isten, mi bűnös.

214. Sok nyavalyánkban Atyánkhhoz. 161.

215. Eltévedtem, mint juh.

216. Végtelen irgalmú Isten, hozzád. 240.

217. Bűnösök hozzád kiáltunk.

218. Életünknek rendiben.

219. Atya Úr Isten, könnyörülj rajtam. 257.

220. Bocsásd meg Úr Isten.

221. Légy irgalmas Úr Isten minékünk. 286.

222. Ó, mennyeknek fényessége. 233.

223. Istenem, én, nagy bűnös ember. 274.

224. Kegyelmezz meg nekünk, nagy Úr Isten. 286.

225. Nagy hálát adjunk az Atya Istennek.

226. Krisztusom, kívülled nincs kihez.

227. A mi szívünk csak tehozzád. 295.

228. Jehova, csak néked éneklek.

229. Hű pásztorunk, vezesd a te.

230. Áll a Krisztus szent keresztye.

231. Uram, a te Igéd nekem. 30.

232. Hiszek a mennybéli egy Istenben. 74.

233. Úr Isten, te tarts meg minket.

234. Jer, kérjük Isten áldott Szent Lelkét.

235. Hallgass meg minket, nagy Úr Isten.

236. Mindenek meghallják.

237. Reménységemben hívlek, Uram Isten.

238. Teremtő Istenünk.

239. Úr Jézus, hozzád kiáltok.

240. Ó én két szemeim.

241. Szent vagy örökké.

242. Téged Úr Isten, mi keresztyének.

243. Téged, ó Isten, dicsérünk.
 244. Áldott légy, örök Úr Isten.
 245. Dicséret a Szentháromságnak.
 125.
 246. Adj Úr Isten, nekünk Szent-
 lelket 235.
 247. Imádkodó Isten, e széles föld
 néked 89.

(Folytatása következik I)

IRODALOM

**Bereczky Albert: Biztonság, bizonyos-
 ság, békesség.** — *Levél egy barátomhoz,
 aki szeretne bizonyos lenni Isten kegyel-
 méről.* Budapest, 1948. 16 lap.

Baráti beszélgetésből fakadt ez a
 baráti levél, amely a teológus, a lelki-
 pásztor és a lelkigondozó szempontjából
 nézi a kegyelem kérdését. Benne nem a
 „tanítás” (kioktatás), hanem a *szolgálat*
 és együttérzés a vezető: nem a maga-
 biztos ember, hanem a testvér szó, a
 testvérhez. A forma pedig kiválóan alkal-
 mas személyes kérdések és egyéni ügyek
 komoly megbeszélésére. — A füzetet az
 Evangéliumi Megújulás Munkaközössége
 adta ki (Bp., VII., Somogyi Béla-u. 9.,
 IV. 14).

Dr. Gyökössi Endre: Az én kicsinyeim.
 24 lap. Ára 1.— Ft. A református gyer-
 mekmissziói munkaközösség kiadványa.
 Ez a kis füzet, amelyet minden lelki-
 pásztori hivatal megkapott, a szülők
 vezérkönyvének volna nevezhető. Egy-
 szerű, de mégis roppant mély, mert min-
 dig evangéliumi hangon szól minden
 szülőnek és nevelőnek arról, hogy a
 gyermeket hogyan kell Jézushoz vezetni
 és így megmenteni. Minden szülőnek és
 minden tanítónak szeretnénk a kezében
 látni ezt a könyvet és annak igazságait
 a szívébe belevésni. Megrendelhető a
 főtí lelkipásztori hivatalban.

**Élías József: Szerelmesek könyve (Éne-
 kek Éneke)** c. regénye, amely szórakoz-
 tatva építő evangéliumi könyv lesz és
 kb. 220 oldalon jelenik meg, előjegyez-
 hető a szerző címén: Budapest, VII.,
 Somogyi Béla-út 9., IV. 14.

HÍREK

Nyomatékosan kérjük mindazokat,
 akiknek előfizetési hátralékuk a
 Debreceni Protestáns Lappal szemben
 még mindig fennáll, hogy azt még ebben
 a hónapban fizessék meg. A nyomda-
 számlát már nem tudjuk fizetni, pedig
 még többet is forint követelésünk van az
 előfizetőktől.

Dr. Tóth Endre theol. professzor szol-
 gált a derecskei gyülekezetben október
 31-én tartott templomi ünnepélyen. A ha-
 talmas gyülekezetet magával ragadta a
 szó, el nem múló és örökre új kötele-
 ségeket követelő reformációi gondolat,
 amely a bizonyosságtévesztésből olyan nagy
 erővel áradt.

A derecskei református nőszövetség
 havonta megtartott s csaknem az egész
 gyülekezetet megmozgató októberi havi
 összejövetelén Tamás Ferenc egyház-
 kerületi missziói lelkipásztor szolgált.

Krisztus szerelmesei. Egy szárazon
 szóló hír csak annyit mondana el: A deb-
 receni református egyházmegye lelkész-
 néi november 4., 5., 6. napjain Pilder Mária
 vezetése alatt továbbképző konferenciát
 tartottak Derecskén. A konferenciát meg-
 látogatta Dr. Szász Imre esperes és bol-
 dogan köszöntötte azt a kezdeményezést,
 amely a „tisztelletes asszonyokat” egy-
 házmegyeinkben azért gyűjtötte egybe,
 hogy Krisztus lábai mellé telepedve
 továbbképezze és alkalmassá tegye a

fokozottabb és rendszeresebb gyülekezeti
 női munkára. A kis hír talán még annyit
 is elmondana, hogy gazdag áldásokban
 bővülködött ez az összejövetel. A de-
 recskei asszonyok meleg szíve kinyílt és
 magabazárta a vendégeket. Körülbelül
 ennyi volna a rideg hír. A debreceni
 egyházmegyében lefolyt „papnék to-
 vábbképző konferenciáján” azonban sok-
 kal több történt, mint amit ez a hideg
 kis hír elmondana. Mindenekelőtt az
 történt, hogy Derecskén ez alkalommal
 nem volt se konferencia, se továbbképzés,
 hanem a megjelent papnéknak a lelki-
 ismeret és hivatástudat forró vízzel teli
 üstjébe való bedobása. Már az első nap
 tisztázódott a kérdés, hogy a papnéknak
 elsősorban nem teológiai ismeretekre
 van szükségük, hanem arra, hogy Krisz-
 tus szerelmében meggyűljanak s azután
 boldog tékozlással égjének egészen az
 utolsó lobbanásig. Férjük, családunk s
 minden mások szerelme felett Krisztus
 szerelmesei legyenek a „papnék”. Legye-
 nek szent gyűjtogatók, akik napon-
 ként gyűjtogassák élettársuknak, a gyü-
 lekezet pásztorának sokszor annyira pis-
 lákoló mécsesét. Mindenekelőtt mégis
 azt lássa meg minden papné, amit a
 Heidelbergi Káté így fejez ki: „Mily
 nagy az én bűnöm és nyomorúságom.
 Mi módon szabadulhatok meg bűnemtől
 és nyomorúságomból. Végül pedig. Minő
 hálával tartozom Istennek e szabadítá-
 sért.”

A derecskei „papnék összejövetele”
 úgy zajlott le, hogy a debreceni egyház-
 megye számára helybe jött az istenhelyi
 otthon. A zártkörű összejövetel kora
 reggeltől estig foglalkoztatta a résztvevő-
 ket. Mégsem volt senki sem fáradt. Még
 azok is ottmaradtak, akik másnap már
 haza akartak menni. Krisztus szerelme
 azonban nem engedte őket. Hisszük,
 hogy az itten résztvevő papnék gyűjtó-
 gatni fognak odahaza.

Mátraházai üdülés. A HEKS (Hilfswerk
 der evangelischen Kirchen der Schweiz)
 adományából a november 15-től márci-
 us 15-ig terjedő 4 hónapra 14 ingyenes
 helyre hirdetünk pályázatot a Mátraházai
 Református Missziói Otthonban. Novem-
 berben és decemberben leányok, január-
 ban fiúk, februárban ismét leányok jö-
 hetnek. A 14 helyből 6 teljes hónapra,
 8 pedig fél hónapra szóló.

Pályázhatnak 10—22 éves korig azok
 az ifjak, akiknek egészségük helyreál-
 tása végett magaslati levegőre van szük-
 ségük, de nem fertőző betegek.

Az összes szükséges megokolásokat
 tartalmazó kérvényhez mellékelni kell
 a hatósági orvosi bizonyítványt, amely
 egyben azt is igazolja, hogy a folyamodó
 nem fertőző beteg: továbbá a vallásánár,
 ill. a lelkipásztor ajánló sorait. A kér-
 vényt a Református Missziói Otthon
 Vezetőségéhez kell küldeni, címe: *Ber-
 zétei László* református lelkész. Mátra-
 háza.

Szeretettel kérjük a vallásánár és lelki-
 pásztor urakat, hogy a lelkipásztori, ill.
 vallásánári ajánlásokban a mi tájékoz-
 tatásunkra szíveskedjenek az „ajánlom”,
 „melegen ajánlom” és „igen melegen
 ajánlom” fokozatokat megtartani, mér-
 legelvény azt, hogy a folyamodók nagyobb
 számából kell kiválasztanunk az igazán
 rászorulókat. Egyben tisztelettel kérjük
 azt is, hogy a folyamodó vagyoni hely-
 zetét ismerő lelkipásztor, ill. vallásánár
 urak bennünket arról is bizalmasan tájé-
 koztassanak a *zárt borítékban* elküldött
 vallásánári, ill. lelkipásztori ajánlások-
 ban.

A folyamodók kérvényeit mihamarább
 kérjük, mert azok elbírálása a beérkezés
 sorrendjében történik.

Szabó Pál polgári missziói lelkész
 választotta meg a most szervezett II.

lelkipásztori állásra a büdszentmihályi
 egyházközség. Beiktatása október 24-én
 volt.

Loós András hajdúszoboszlói lelki-
 pásztor október 17-én iktatta be állá-
 sába Molnár Zoltán esperes.

Kunszentmártonban október 18—21-ig
 ötnapos evangélizációt tartott K. Nagy
 József ny. lelkész és Jeney László kis-
 zombori lelkipásztor.

A kollégiumi szupplikáló bizottság kéri
 a Debrecenhez közeli gyülekezeteket,
 hogy a szupplikálásból begyűlt termé-
 nyeket alkalmi fuvarral szállítsák be a
 Kollégiumba, hogy ezzel is tehermentes-
 sítsék a beszállítás nagy feladatával
 küzdő teherautót. Mivel pedig a hideg
 idő beállta előtt minden terményt be-
 hozni nem sikerül, a beszállításig kérjük
 a megfelelő raktározást és megőrzést.

**Konferenciák, nőszövetségi és gyü-
 lekezeti napok, evangélizációk az elmúlt
 nyári és őszi hónapokban a szatmári
 egyházmegyében.** 1948 júliusában és
 augusztusában 6 gyülekezetben voltak
 körzeti ifjúsági konferenciák: Kocsordon,
 Szamosangyalosban, Méhteleken, Tisza-
 csécsén, Nábrádon, Vámosorosziiban.
 E körzeti ifjúsági napok egyik nagy
 haszna volt a bibliaiskolai tanfolyamokra
 való válogatás és a 3 napos szatmár-
 örkörítói ifjúsági konferenciára való hivo-
 gatás, melynek meg is lett a kívánt
 eredménye. Gyülekezeti és nőszövetségi
 napok voltak: Gacsályban, Szatmár-
 csekén, Csengersimában, Vámosoroszi-
 ban. Darnón szept. 4—5-én kétnapos
 gyülekezeti, ifjúsági nap volt esti evan-
 gélizációval. Szept. 4-én lelkésznek kon-
 ferenciája. A szatmárörkörítói ifjúsági
 konferenciával párhuzamosan körzeti
 (bikor) evangélizáció volt 10 gyülekezet-
 ben: Szatmárörkörítón, Fülöpön, Czé-
 génydányádon, Rápolton, Fehérgyar-
 maton, Fülöpdarócon, Porcsalmán, Tyu-
 kodon, Géberjénben, Gyügyén. E körzeti
 evangélizációk kiszélesítését tervezi a
 szatmári egyházmegye. Kocsordtól—
 Csengerig mintegy 20—25 gyülekezetben
 lesznek az őszi és tavaszi hónapokban
 egyhetes evangélizációk. Szamoskérben
 szept. 29-től okt. 3-ig ötnapos evangéli-
 záción szolgált Szenczy Győző biblia-
 társulati lelkész. Az evangélizációt befe-
 jező nap körzeti gyülekezeti nap volt,
 melyen szolgáltak: Szenczy Győző, Ta-
 más Ferenc, Molnár Gyula, G. Szabó
 Szabolcs. Bibliaiskolai tanfolyamok lesz-
 nek Csengerben leányok, Nagyarban
 ifjak és leányok számára. A nagyari
 bibliaiskola nov. 7—14-ig tart, a csengeri
 november hó második felében. Jelent-
 kezni lehet mindkét tanfolyamra az
 illető gyülekezetek lelkipásztorai címén.

Az Országos Missziói Munkaközösség
 november 4—7. napjain csoportos szol-
 gálatot végzett a nagykarolyi egyház-
 megye területén Nagydobos, Olcsva,
 Olcsvaapáti és Vitka gyülekezeteiben.
 A szolgálatban résztvevő az evangélizá-
 ciós, a gyülekezetépítő, a gyermekmis-
 ziói, az ifjúsági missziói, a nőszövetségi,
 a presbiteri és az iratterjesztési munkaág.
 A missziói társaskocsi célszerű felhasznál-
 ásával és a munkások megfelelő beosz-
 tásával mind a négy napon mind a négy
 gyülekezetben külön összejövetelek vol-
 tak a gyermekek, ifjak, nők, presbiterek
 és férfiak számára s a csoportok estére
 együttesen gyűltek össze és hívogatták
 ismerőseiket és családjaikat az evangéli-
 zációs istentiszteletre, melyet mindenütt
 utóösszejövetelek és imaórák fejeztek be.
 Olcsván külön összejövetelet tartottak
 a körzet lelkipásztorai és feleségeik, Apá-
 tiban pedig körzeti presbiteri és nőszövet-
 ségi konferenciák voltak. A szolgálatokat
 Makkai Sándor, Tamás Ferenc, Adorján
 József, Hajdú Péter, Dobó László vé-
 gezték, az iratterjesztést Harsányi Imre

intézte, a rendezést Peleskey Sándor esperes és a lelkészek végezték. Ez a szolgálat kísérlet volt arra, hogy a missziói munkaközösség egyes ágai miképpen működhetnek egy időben együtt a gyülekezeti élet minden vonatkozásban való megindítására és az evangélizáció hatásainak meggyökereztetésére. Így mindjárt lépések történtek a családi istentiszteletek, az imá- és bibliaközösségek, valamint a körzeti munkaképző tanfolyamok megindítására és megszervezésére. A próba igen áldottnak bizonyult és sok megragadó jele mutatkozott annak, hogy a missziói munkaközösség ezen a módon fejtheti ki legeredményesebben a maga közösségi munkáját a gyülekezetekben. Ezért ajánljuk a munkaközösség egyes ágának, hogy hozzanak össze, lehetőleg négy teljesebben, minden munkaközösségből hasonló csoportokat és végezzenek egyes területeken ilyen együttes szolgálatot annyi gyülekezetben, amennyit egy ilyen néhány napos látogatás alkalmával be tudnak vonni munkájukba. Különösen azt tapasztaltuk, hogy az egész napi csoportos szolgálat után az evangélizáció igen hatékonyvá és áldássá válhatik.

A szegvári templomszentelés. A kubicok hazájában, Szegváron október 24-én, vasárnap szentelte fel a nagy katolikus tengerben élő kis reformátusság teljesen új templomát Révész Imre püspök. Ezelőtt még 30 esztendővel csak alig néhány hívő lélek gyülekezett össze havonként abban a kis nádfedeles házban, melynek helyén most az új, derűsen világos, külső és belső arculatában komoly művészi vonásokkal ékes templom áll. A templom hosszú évek óta épül és a gyülekezet fáradhatatlan buzgósággal gyűjtötte össze azt a jelentékeny összeget, amibe a templom építkezése került. Szentesről, Hódmezővásárhelyről, Mindszentről, Mátyásföldről és Csongrádról nagy seregben meneteltek gyalog, kerékpáron, vonaton az együttérző reformátusok, hogy az új templomban együtt örvezzenek a község nagyszámú katolikus résztvevőivel az új református templom felépülésén. Révész Imre a 122. zsoltár örvendő szavait (1—5. versek) írta bele a zsúfolásig megtelt templom hallgatóinak Igére annyira szomjas lelkébe. Délután gazdagprogramú vallásos ünnepély zárta be az Úr dicsőségére szentelt szép napot és kint az utakon, az állomáson, mikor úrrá lett a sötétség, még egyre zengett az ének a hazatérők ajkán, a templomra vált hálás szívekből.

A makó-rákosi templomot október 24-én szentelte fel Révész Imre püspök. A súlyos háborús károkat szenvedett épülő templom ez évben befejezéshez jutott. Külseje még nem, de belseje elkészült. A sok tusakodást, adományt, közmunkát Isten megáldotta. 24-én délután Bakó László esperes hirdette az Igét, szólna a templomépítő gyülekezet lelki előkészítéséről a délutáni szentelésre. Délután a Szegvárról érkező püspököt hatalmas serege várta a híveknek, akiket a régi istentiszteleti helyről a püspök, Ferenczy Károly főjegyző, Bakó László esperes és a vendéglelkészekkel az élén az új templomba vezetett, zsoltárokat énekelve. Az Ige üzenete a 122. zsoltár 6—9. versei alapján szólt a templomban el sem fértő hívő sereghez, akiknek hangszórával közvetítették az istentiszteletet.

Evangélizáció a nagyszekeresi gyülekezetben. Okt. 17-től 24-ig nyolcnapos evangélizáció volt a nagyszekeresi gyülekezetben. Este evangélizációs istentisztelet volt utóösszejövettel, reggel gyermek-evangélizáció, a Filippi levél folytatásos magyarázata, délután csoportössze-

jövetel lelkészek, presbiterek, férfiak, asszonyok, leányok, ifjak számára. A lelkipásztor lakásán minden este bibliaóra. Az utóösszejöveteleken a kegyelmi eszközökről: Igével (sákramentumokkal) való éléről, imádságról, keresztyén közösség kérdéseiről volt megbeszélés és a megtérés, megszentelődés, sáfárság kérdéseiről. Az utóösszejöveteleket imaóra zárta be. Okt. 24-én, vasárnap délután külön imaórán imádkoztak az ébredésért s a nagyszekeresi gyülekezet megújulásáért. Az evangélizációt okt. 24-én este, a záró evangélizáció után, úrvacsora fejezte be. Szolgáltak: G. Szabó Szabolcs, Szücs András lelkipásztorok, Tisza Imre diakónus.

A vásárosnaményi egyházközségben, a téli időszak beálltával, teljes erővel megindult a gyülekezeti munka. Az október hó 24—31. napjaira eső bűnbánati héten Kelemen Gyula lelkipásztor minden este 6 órakor Igét hirdetett a tékozló fiú története alapján (Luk. 15), kivéve az október hó 25-én tartott esti istentiszteletet, amikor a gyülekezet kedves vendégeként Turóczy Zoltán evangélikus püspök végezte az igehirdetés igen hatásos, áldott szolgálatát. (Ézs. 43, 26: „No, gyertek pereljünk!”) A vásárosnaményi szép templomnak legszebb ékessége volt ezekben a napokban a templomot zsúfolásig megtöltő gyülekezet s a buzgó magvetés eredményeként a reformáció emléknapján 600 bűnbánó lélek vett úrvacsorát. (Lélekszám 32%-a.) Folytatólagosan: október hó 31. napjától november hó 7-ig ifjúsági evangélizációt végzett a gyülekezetben Tóth Gábor egyházmegyei diakónus. E munka eredményeként megalakult a gyülekezetben a fiúk és leányok külön bibliaköre, melyeknek vezetését a lelkipásztor felügyelete mellett Varga Emil bej. s. lelkész, Varga Emilné Szilágyi Erzsébet és Kallós Ilona tanítónők vállalták. Tóth Gábor hitoktató-lelkész vezetésével megkezdte működését a konfirmándusok bibliaköre is. A felnőtt bibliakörének egyik csoportját Mile Kálmánné vezeti, a másik csoportot a lelkipásztor, aki egyben az egyházi énekkar karnagya is.

Lelkeszi evangélizációs konferencia volt a Tiszazugban, Tiszakürtön. D. Dr. Révész Imre püspök sorozatosan látogatja meg az egyházmegyéket, hogy a lelkipásztorokkal, református nevelőkkel és presbitériumokkal, valamint gyülekezeti munkásokkal találkozzék és velük ige- és imaközösségben megbeszélje református egyházi életünk időszerű kérdéseit. A Tiszazugban, Tiszakürtön gyűltek össze. Dr. Tóth Dezső lelkipásztor, gyülekezetének régi vágya szerint ajánlotta fel a gyülekezetet a konferencia otthonául. Olyan szeretettel fogadták az odaérkezőket, mely megmarad minden résztvevő emlékében. A keresztyén testvéri szeretet nagyon szép példáit lehet látni egy-egy ilyen konferencián. A püspök Róma 13. és a Jelenések 13. része alapján az egyház és az állam viszonyának kérdéseit vizsgálta az Ige fényében. Amit az Igéből megláttunk a kérdéssel kapcsolatban, imádságainkban mélyítettük tovább. Két délelőttön még a nevelés kérdéseivel foglalkozott Dr. Ferenczy Károly egyházkerületi főjegyző és a gyülekezeti misszió és evangélizáció kérdéseivel Tamás Ferenc egyházkerületi missziói lelkész. Az utolsó napon aztán megjöttek a környékbeli presbiterek és református keresztyén nevelők és gyülekezeti munkások, amikor boldogan láttuk, hogy Istennek sok munkása van a Tiszazugban is. A konferenciát Gaál István a hevesnagykunsági egyházmegye esperese nyitotta meg istentisztelettel, majd Pap Béla karcagi lelkipásztor tartott előadást. A résztvevők hosszú, komoly

megbeszélést tartottak, melyet a végén D. Dr. Révész Imre püspök foglalt össze. A tiszakürti gyülekezetben a konferenciával kapcsolatban a gyülekezetben is voltak szolgálatok az Igével. Első este D. Dr. Révész Imre püspök, második este Dr. Ferenczy Károly egyházkerületi főjegyző szolgált bent a községben, a püspök ezenkívül még a 4 km-re eső szőlővilág istentiszteleti helyén is. Utána a gyülekezetben több háznál háziistentiszteleteket tartottak.

Egyhetes evangélizáció volt Tiszafüreden október 31-e előtti héten. Dankó Sándor lelkipásztor, lelkésztársaival együtt Bajusz Gyulával és Vass Zoltánnal előkészítették az egész gyülekezetet, amely éppen Bibliái Iskola fogadására is készült. A szolgálatokat Szabó Gábor püspöki titkár és Tamás Ferenc egyházkerületi missziói lelkész végezték. A befejező úrvacsoraszertáson a gyülekezet boldog szívvel vett részt.

Fiatalfőreformátus kántor állást keres. Cím: K. Nagy István, Mezőtúr.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.

2282—1948. szám.

TÁRGY: Óraadó hitoktatók bejelentése.

KÖRLEVÉL

a nagytiszteletű esperes és lelkipásztor urakhoz.

Fenti szám alatt f. hó 6-án kibocsátott körlevelemben felhívtam a nagytiszteletű esperes urakat, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter úr rendeletére az óraadó hitoktatók személyének kijelölésére vonatkozó bejelentésüket a nép- és általános iskolák tekintetében közvetlenül a területileg illetékes tanfelügyelőhöz, közép- és szakiskolák tekintetében pedig közvetlenül az iskola igazgatójához küldjék meg, akik az elfogadásra vagy annak megtagadására nézve átruházott hatáskörben fognak határozni.

Felmerült esetről kifolyólag magyarázatul pótlólag közlöm, hogy ezeket a bejelentéseket már 1948 szeptember 1-től kezdődő hatállyal meg kell tenni a tanfelügyelőhöz, illetve közép-, közép- és szakiskolák igazgatóihoz, ezáltal pedig minden személyi változást ugyanoda be kell jelenteni, mert a hitoktatói óradíjak kiutalása csak a bejelentések és változások pontos közlése esetén biztosítható.

2788—1948. szám.

TÁRGY: Óraadó hitoktatók elfogadása.

KÖRLEVÉL

Tudomásulvétel céljából közlöm az érdekeltekkel, hogy a kereskedelem- és szövetkezetügyi miniszter úr 49.871—1948. VII. 1. sz. a. kelt értesítése szerint a főhatósága alá tartozó iskoláknál csak olyan óraadó hitoktató megbízásának elfogadásához járul hozzá, aki 1. igazolási bizottsági határozattal rendelkezik, 2. aki az 1948. évi XXXIII. tc. végrehajtása során az állami szolgálatba való átmintését nem utasította vissza.

Debrecen, 1948 november 10.

Révész Imre püspök.